

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Liliana Catan, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Chibercea Valeriu Xxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 30.01.2017 – 04.05.2017 (prima instanță);*
- 2. 29.05.2017 – 21.06.2017 (instanța de apel);*
- 3. 21.08.2017 – 04.10.2017 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 mai 2017, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Chibercea Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 7 luni, fără amendă;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții cu răspundere materială pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Chibercea Valeriu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privare de dreptul de a ocupa anumite funcții cu răspundere materială pe un termen de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Chibercea Valeriu, în beneficiul lui Țiganovschi Nicolae, a sumei de 2300 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

S-a dispus încasarea de la Chibercea Valeriu și Curoș Mihail (*condamnat prin aceeași sentință, în privința căruia nu a fost declarat recurs ordinar*), în mod solidar, în beneficiul ÎI “Nufăr Țugui”, a sumei de 5758 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Curoș Mihail, la 23 noiembrie 2016, aproximativ la ora 04:30, în urmă înțelegerii și acționând de comun acord cu Chibercea Valeriu, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, repartizând între ei rolurile conform planului anterior stabilit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor și dorind în mod conștient survenirea lor, au intrat în magazinul alimentar al ÎI “Nufăr Țugui”, amplasat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, unde aplicând violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, au apucat-o de piept pe vânzătoarea Coșnean Cristina și ținând-o imobilizată, în mod deschis, au sustras din aparatul de casă bani în sumă de 3658 lei, de lângă aparatul de casă au sustras bani în sumă de 2000 lei, iar de pe teșghea au sustras 2 sticle de votcă “Pshenoff” la prețul de 50 lei fiecare, cauzându-i părții vătămate ÎI “Nufăr Țugui” o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 5758 lei.

Tot Chibercea Valeriu, la 23 noiembrie 2016, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla în incinta barului “Kuba”, amplasat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a luat de la Țiganovschi Nicolae telefonul mobil de model “Samsung Galaxy J1”, la prețul de 2300 lei, în care era activată cartela SIM Orange cu nr. xxxxx, după care a plecat din local, eschivându-se de a restitui telefonul, astfel cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 2300 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cași Iulian în numele inculpatului Chibercea Valeriu, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Chibercea Valeriu pe capătul de acuzare în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar pe cel în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii depuse, apelantul a indicat că necesitatea achitării inculpatului pe episodul infracțiunii de escrocherie reiese din faptul că pe parcursul cercetării judecătorești s-a stabilit că între inculpat și partea vătămată s-au născut relații civile cu privire la posesia și folosința bunurilor mobile, astfel partea vătămată urmând să-și revendice bunul prin intermediul acțiunii civile.

Referindu-se la capătul de acuzare în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, apelantul a solicitat aplicarea față de inculpat a pedepsei în quantum minim, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Chiriac Cristian în numele inculpatului Curoș Mihail, în privința căruia nu a fost declarat recurs ordinar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, pronunțată integral la 05 iulie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, judecând apelul declarat în numele inculpatului Chibercea Valeriu, instanța de apel a respins argumentele invocate în acesta.

În particular, referindu-se la solicitarea de achitare a inculpatului pe capătul de acuzare privind săvârșirea infracțiunii de escrocherie, instanța de apel a considerat că vinovăția ultimului a fost pe deplin demonstrată prin probele administrate în cauză, și anume declarațiile părții vătămate Țiganovschi Nicolae, ale martorilor Vlas Ion, Badan Ion și Bodurin Ion, precum și prin procesul-verbal de recunoaștere după fotografie a persoanei, din 19.12.2016. Reieșind din aprecierea acestor probe, instanța de apel a constatat că inculpatul a solicitat telefonul mobil sub pretextul contactării unor cunoscuți ai săi, iar partea vătămată a încercat să-l contacteze în repetate rânduri, inclusiv prin intermediul telefonului, pe care ultimul l-a deconectat, precum și prin intermediul rețelelor de socializare, la rândul său inculpat întreprinzând măsuri de evitare și blocare a celor întreprinse de partea vătămată.

În contextul acestor constatări, instanța de apel a statuat asupra lipsei oricăror dubii privitoare la vinovăția inculpatului, precum și asupra absenței preținsei relații de ordin civil dintre acesta și partea vătămată, or, relațiile de ordin civil se caracterizează prin lipsa intenției de însușire a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere, precum și prin lipsa acțiunii de însușire a bunului ce aparține persoanei.

Suplimentar, instanța de apel a menționat că solicitarea achitării inculpatului pe acest episod este una inadmisibilă, deoarece cererea depusă de ultimul, în vederea examinării cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost semnată și confirmată de către acesta în prezența apărătorului, iar în ședința instanței de apel inculpatul a reiterat că în momentul depunerii cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată i s-a explicat și a înțeles că recunoaște vinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate.

Referindu-se la solicitarea stabilirii față de inculpat unei pedepse în quantum minim, instanța de apel a apreciat-o drept neîntemeiată, considerând concluzia instanței de fond asupra individualizării pedepsei ca fiind una argumentată, conformă prevederilor legale, cu aprecierea corespunzătoare a criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

Sub acest aspect, instanța de apel a statuat asupra lipsei a careva împrejurări care ar justifica aplicarea față de inculpat a unei pedepse în quantum minim, luând în considerare că infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal se califică ca gravă, că în cauză lipsesc circumstanțe atenuante sau agravante, că inculpatul, deși a recunoscut integral vina și s-a căit sincer de cele comise, nu a restituit prejudiciul cauzat până la etapa judecării apelului, circumstanțe care în opinia instanței de apel denotă că aplicarea unei pedepse mai blânde nu va duce la atingerea scopurilor legale ale pedepsei penale.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond privind stabilirea față de inculpat a pedepsei cu închisoare este oportună, corectă și echitabilă, această pedeapsă fiind corespunzătoare faptei comise.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, după la 02 august 2017, care în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei

noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Chibercea Valeriu pe capătul de acuzare în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar pe cel în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor enunțate în cererea de apel.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, considerându-l vădit neîntemeiat. Procurorul a menționat că soluția instanței de apel în privința pedepsei stabilite inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal a fost adoptată în strictă conformitate cu prevederile legale, fiind argumentată suficient.

Suplimentar, procurorul a considerat lipsită de justificare invocarea temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, în contextul în care soluția instanței de apel referitoare la episodul săvârșirii infracțiunii de escrocherie este una motivată, iar procedura de examinare a cauzei a fost una simplificată, și anume cea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ceea ce împiedică invocarea temeiurilor pentru recurs anterior menționate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că argumentele recurentului sunt identice celor invocate în cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus motivat prin constatările enunțate la pct. 4.1. al prezentei decizii și care nu necesită o reiterare. Suplimentar, se atestă că recurentul a omis în mod absolut să expună argumentele care, în opinia sa, ar indica că temeiurile pentru recurs invocate în cerere sunt prezente în cauză, ceea ce indică asupra caracterului formal și declarativ al susținerilor recurentului.

Totodată, în virtutea faptului că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră inadmisibilă invocarea în cauză a erorilor de drept prin care se susține neîntrunirea elementelor infracțiunii și încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului. Reieșind din considerentul că procedura simplificată anterior enunțată permite atacarea hotărârii judecătorești sub aspectul individualizării pedepsei, fapt realizat de către recurent prin invocarea temeiului respectiv de recurs, Colegiul penal apreciază netemeinicia solicitării aplicării față de inculpat a pedepsei în quantum minim, or instanța de apel s-a expus pe larg asupra acestei chestiuni, enunțând motivele soluției adoptate, pe care Colegiul penal le însușește pe deplin.

În ansamblu, reieșind din circumstanțele reținute, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs, invocate în cererea deferită examinării, nu și-au găsit confirmare.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia și individualizarea pedepsei stabilite ultimului, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Chibercea Valeriu, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun